

## ת"פ 32521/06/20 - מדינת ישראל נגד יורם דMRI

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 32521-06-20 מדינת ישראל נ' דMRI

בפני כבוד השופטת גלית ציגלר

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יורם דMRI

הנאשם

דין דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירות על פי פקודת מס הכנסתה (נוסח חדש), התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסתה**"), חוק מס ערך מוסף, התשל"ו- 1975 (להלן: "**חוק המע"מ**") ופקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), תש"ם- 1980 (להלן: "**פקודת פש"ר**"), לאחר שהזודה בהעלמת הכנסות מרשות המס והמע"מ ואי גילוי נאות על נכסיו במסגרת הליך פשיטת רgel שבו נקט.

2. הודהית הנאשם באהה במסגרת הסדר טיעון עליו הודיעו הצדדים הצדדים ביום 20.10.2018, בטרם החלה שמיעת הראיות בתיק. ההסדר כלל תיקון של כתוב האישום אך לא כלל הסכומות לעניין העונש.

3. בטרם הטיעונים לעונש, לבקשת ב"כ הנאשם וכחלק מההסדר בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך ערכית תס吼יר בענינו, ניתנו לו אורךות על מנת להסיר את המחדלים שבכתב האישום.

כתב האישום המתוקן

4. כתוב האישום המתוקן מייחס לנאשם שני אישומים;

על פי עובדות האישום הראשון, במהלך השנים 2014-2017 עבד הנאשם בבניה ובשיפוצים, ובחודש יולי 2015 החל לעבוד כעוסק מורשה תחת שמה של "י.ח.ד. בניה ושיפוצים", אשר נרשמה על שם גיסו דוד וקנין (להלן: "**העסק המורשה**").

בתקופה האמורה במסגרת עבודתו ביצע הנאשם פרויקטים שונים וקיבל עבורם תשלום, אשר בגיןו היה כבניהול ספרי חשבונות, בהגשת דוחות תקופתיים ובתשלום מס כנדרש על פי פקודת מס הכנסתה וחוק המע"מ.

עמוד 1

הנאשם הפר חובתו זו, ולא דיווח על הכנסות שהפיק מעבודתו משנת 2014 ועד חודש يول' 2015.

מחודש يول' 2015 ובשנות המס 2016-2017, דיווח הנאשם בק ערך חלק מהכנסות העוסק המורשה, תוך שהוא עושה שימוש בשם העוסק ובחשבונות שהופקו עבורו, וזאת מחדך ובכוונה כדי להתחמק מתשלום המס.

סעיף 6 לאיושם זה מונה את הכנסות שהושմטו בכל אחת תקופה, בסך 1,765,153 ₪ (לא כולל מע"מ), שסכום המע"מ הגלום בהן עומד על 300,077 ₪.

בגין המעשים המתוארים באישום זה, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

**השמנת הכנסה מתוך דוח על פי הפקודה-** עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה (**ריבוי מקרים**);  
**שימוש במרמה, ערמה ותחבולה-** עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (**ריבוי מקרים**);  
**שימוש במרמה או תחבולה-** עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ (**ריבוי מקרים**).

5. האישום השני עוסק בהליך כניסה נכסים ופשיטת رجال שהגיעו הנאשם לבית המשפט המחויז בחיפה ביום 30.04.12, במסגרת הצעיר על חובות בסך 1,916,637 ₪, ועל כך שאין לו מקום עבודה קבוע והוא משתמש 3,000 ₪ בחודש מעבודות מזדמנות.

לביקשת הנאשם ניתן ביום 18.11.12 צו כניסה וביום 30.01.14 הוא הוכרז כפושט רgel.

במסגרת ההליך הוטלו על הנאשם הגבלות שונות, כשהוא היה רשאי לנוהל חשבון בנק ביתרת זכות בלבד, ללא שימוש בכרטיסי אשראי או בשיקום, וכן נדרש להגיש לכונס הרשמי דוחות דו חודשיים על הכנסותיו והוצאותיו. בתקופה המפורטת לעיל - בין השנים 2013-2014 - הנאשם הגיע דוחות רק בחודשים פברואר - דצמבר 2013 ובחודשים ינואר - אוגוסט 2015.

כמו כן, הנאשם לא דיווח לכונס הרשמי על מלאה התמורה והכנסות שהתקבלו אצלו מעבודות הבניה והשיפוצים (המפורטות בסעיף 7 לאיושם זה) בסך 4,047,070 ₪, ולא גילה את פעילותו העסקית ואת דבר פתיחת העוסק המורשה על שמו של אחר.

בנוסף, באותה תקופה הנאשם את הגבלות שהוטלו עליו, הוא פרע שיקים רבים שקיבל מלוקחותיו אצל נותני שירות מطبع, ועשה שימוש בחשבונות בנק ע"ש דוד וקנין ועל שם אשתו, תוך שהפקיד ומשר מהם כספים לשימושו האישי, והכל כדי להסווות את פעילותו והכנסותיו.

בגין המעשים במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

**מניעת גילוי נכסים- עבירה לפי סעיף 214 לפקודת פש"ר.**

**אי גילוי נכסים- עבירה לפי סעיף 216(1) לפקודת פש"ר.**

אי מסירת נכסים- עבירה לפי סעיף 216(2) לפקודת פש"ר.

השמטה מהודעה- עבירה לפי סעיף 216(6) לפקודת פש"ר.

### **תקיירי שירות המבחן**

6. כאמור, הנאשם הודה בעבירות המียวחות לו בכתב האישום המתוקן והופנה לשירות המבחן לקבלת תסוקיר;

7. **התסוקיר הראשוני** (מיום 21.02.21) סקר את נתוניו האישיים והמשפחתיים של הנאשם - שהוא בן 54, נשוי בשנית ואב ל- 3 ילדים (בנוי 8 ועד 28 שנים), אשר במשך שנים רבות עבד בעבודות בנייה ושיפוצים וכיום הוא לומד הנדסת בניין.

התסוקיר מפרט את תולדות חייו של הנאשם, מוצאו המשפטי, יחסיו הזוגיים והקשר שהוא לו עם הוריו עד לפטירתם, שמטעני צנעת הפרט לא ארכחיב בעניין זה.

ה הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודה בגרות. הוא גויס לצבא ושירתו כקצין לוחם, ובמהלך שירותו נפצע ונזקק לאשפוז רפואי. לאחר שחרורו מהצבא, נפצע הנאשם שוב במסגרת עבודתו, וכתוואה מכך התקשה להמשיך בלימודיו ובעבודתו. הנאשם מוכר כבעל נכות כוללת בשיעור של 25%, המזכה אותו בתשלום קצבה.

בשנת 2012 פתח הנאשם בהליך פשיטת רגל, וכחדש וחץ לפני עriticת התסוקיר קיבל הפטר מחובותיו.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי, והוא מסר ל��ינת המבחן שהוא לוקח אחריות חלקית על מעשיו, אך שאמין לא דיווח על כספים שקיבל במזומנים, אך מדובר בסכומים נמוכים מאוד שציינו בכתב האישום. עוד הסביר הנאשם, שפתח את העוסק המורשה על שם גיסו בשל מגבלות הליך פשיטת الرجل שלא אפשר לו לפתוח עסק משלהו. לדבריו, הוא לא ידע שעליו לדוח על עבודתו כעסוק מורשה והדבר נבע מתמיינות ומתוך אמון באחר. עם זאת הודה הנאשם שהסתבר בהלוואות בשוק האפור והעלים חלק מהכספיים כדי לשלם את חובותיו ולהגן על עצמו ועל משפחתו. הנאשם הביע בפני קצינת המבחן רצון לעבור הליך טיפול והוא התרשם שהוא נוטה לתת הסברים רצינליים להסתבכו, נוקט עמדת "קורבנית" וקיים אצל דפוס הסתרה וחוסר אמון באחר. בסיכוןו של דבר העrica קצינת המבחן שקיים אצל הנאשם **סיכון ברמה בינונית- גבוהה** להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, לצד אפשרות שיקומית שאינה ברורה די הצורך, אך שבاهדר טיפול קיים סיכון גבוהה שה הנאשם י חוזר על התנהגות דומה גם בעתיד. בנסיבות אלו המליצה על דחיתת הדיון לצורך שילובו בהליך טיפול מותאם.

8. ביום 20.04.21 הגיע שירות המבחן **תסוקיר עדכון**, ממנו עולה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית "יעודית לתחומי היזוף והמרמה והשתתף בשני מפגשים, והמליץ לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול על מנת לחזק את מידת היררכיותו של השירות הפיקומני תועלתת.

לצורך כך ובהסכמה הצדדים נדחה הדיון.

9. פסקיר אחרון הוגש ביום 21.07.2017, במסגרת מסרה קצינית המבחן שהנאשם נרתם להליך הטיפול, חל שניי בעמדותיו והוא שיתף פעולה, השתתף במפגשים, דבר בפתחות וביטה לקיחת אחירות על מעשיו.

בסיומו של הפסקיר הגיעו קצינית המבחן למסקנה שהסיכון הנש�� מהנאשם פחת וכי קיימת פרוגנזה שיקומית חיובית בעניינו, בהתאם המלצה להטיל עלי צו מבחן לשך לשנה וחצי לצורך המשך השתלבותו בהליך הטיפול-שיקומי ובנוספץ צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, שהיא בו כדי לחברו לחומרת העבירות ולפגיעה בחברה.

#### **ראיות וטייעוני הצדדים לעונש**

10. המאשימה לא הגישה ראיות מטעמה.

לנאשם אין עבר פלילי.

11. ב"כ הנאשם הציג אישור פקיז השומה מיום 21.09.2017 בדבר חתימת הסכם עם מס ההכנסה המתיחס לשנים 2014-2019, ולפיו שילם הנאשם את חובו עבור השנים הללו (בימ"ש/2).

#### **תמצית טיעוני המאשימה לעונש**

12. המאשימה הגישה את עיקר טיעונה בכתב (בימ"ש/1) והוסיפה והשלימה טיעונים בעלפה;

המאשימה טענה כי יש להתייחס לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם כאלו איורע נפרד. לטענתה, הגם שככל המעשים נעשו באותה שנה, הרי שמדובר בעבירותות שונות שאופי ביצוען שונה והן נעשו בנסיבות נפרדות זו מזו שאין ביניהן רצף אחד, וכך יש לקבוע שני מתחמי עונישה.

13. ביחס לאיושם הראשון של עבירות המטס, צינה המאשימה את הערכיים החברתיים בהם פגע הנאשם, ובهم הפגיעה בפעולות הכלכלית התקינה של המדינה וב虧ות הציבור, הפגיעה בעקרון השוויון ובאחריות האזוריית המשפט לשאת בנטל תשלום המטס, ופגיעה ביחסיו האמון שבין האזרוח ובין רשות המדינה.

המאשימה הדגישה את מדיניות העונישה המחרירה והמכבידה בעבירות הללו, השמה דגש על האינטרס הציבורי ועל שיקולי גמול והרתקעה המחייבים הטלת עונשי מאסר בפועל, והעדפת שיקולים אלה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, גם כשמדבר במרקם קלים יותר. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה.

המאשימה עמדה גם על החומרה ביצוע עבירות הפש"ר כמפורט באישום השני, הפנתה לערכיים החברתיים שנפגעו ובهم זכויות הקניין של הנושים, הזכות לח"י מסחרי תקנים והצורך לשמור על

פעילותה התקינה של מערכת המשפט. עוד הדגישה המאשימה, את הפגיעה הכלכלית שגרם הנאשם לנושאים בבעיות הללו ואת החומרה שיש בניצולו לרעה של הילci הפש"ר, שבנסיבות העניין מחייבים הטלת עונשה ממשית ומרתיעה. לטענתה, הנאשם פעל באופן שיטתי ומתחכם במשך 4 שנים והגיש הצהרות צב לכנס הרשמי, לא דיווח על פתיחת ניהול עסק על שם אחר, השתמש בחשבונות של אחרים, פרע שיקים שלא כדין ועוד, והכל במטרה להתחמק מתשלום חובותיו.

לענין, נסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה כי מדובר במקרים ברף גבוהה של חומרה מסוימת שהם בוצעו במשך כ- 4 שנים, במהלךן לא דיווח הנאשם באופן שיטתי ומתוכנן על הכנסות בהיקף נרחב בשל בעס כסף וחמדנות. עוד ציינה המאשימה, את חלקו הבלתי של הנאשם כיווזם וcmbצע העבירות, את יכולת שלו להבין את הפסול במעשו ולחדרו מהם, ואת הנזק שנגרם כתוצאה מעשייו לקופת המדינה ולנושא אשר לא קיבלו את חלקם מכספי שהגיעו להם.

.14. נוכח עצמת הפגיעה בערכיהם החברתיים ויתר הנסיבות שמנתה, ביקשה המאשימה לקבוע בגין האישום הראשון של עבירות המס בתחום שנע בין 16 ל- 28 חודשים מסר בפועל, ובגין עבירות הפש"ר שבאיםו השני בתחום הנע בין 2 עד 4 שנים מסר.

לטעתן המאשימה בהסתמך על ההחלטה שהציגה, מתוך העונשה המוצעת בעבירות המס הינו המתחם הרואין, ועליה שאף במקרים קלים יותר נגזרו עוני מאשר מאחריו סורג ובריח. בהתייחסה לעבירות הפש"ר ציינה המאשימה שקיים קושי למצוא פסיקה הקוללת הרשעה בעבירות אלו בלבד ובדרך כלל מלוות להן עבירות נוספות, ועל כן הוצע על ידה המתחם כמפורט.

אשר לגזרת העונש בתוך המתחמים, הפניה המאשימה לכך שהנאשם שילם את החוב למס הכנסה והסיר את המחדל, למורת שעשה זאת רק לאחר הגשת כתב האישום, וכן הפניה לצורך לחתם ביטוי הורתעת היחיד והרבבים. לאור כל האמור ובבחינת כלל הנסיבות, עתרה המאשימה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטייל על הנאשם עונשה מאחריו סורג ובריח ברף האמצעי-תיכון של כל אחד ממתחמי העונישה המבוקשים, תוך העדפת שיקולי הגםול, הורתעת וההגנה על האינטרס הציבורי.

בנוסף ביקשה המאשימה, כי עוני המasser יופעל במצטבר זה לזה או בחיפוי מינימלית, ולהוסיף לעונשה זו גם מסר על תנאי וכנס כספי הולם.

#### תמיכת טיעוני ההגנה לעונש ודרכי הנאשם

.15. ב"כ הנאשם הגיע אף הוא טיעונים בכתב והשלים טיעונים בעל פה;

בטיעונו הדגיש גם ב"כ הנאשם את הקושי למצוא פסיקה העוסקת בעבירות מס יחד עם עבירות על פקודת פשיטת הרgel, וביקש לאבחן את ההחלטה שהגישה המאשימה כמתיחסת לקרים חמורים יותר.

הסניגור הפנה לפסיקה נרחبت מטעמו, וטען כי ביחס לעבירות המש מבואר במסכת שהסתימה בסופו של דבר בתשלום מס הכנסה בשיעור 75,000 ₪ בלבד, אשר בריגל לא הייתה אמורה להגיע לפתחו של בית המשפט אלא להסתיים בתשלום כופר ולכל היותר בענישה של עבודות שירות, ורק בשל עבירות הפש"ר מצא עצמו הנאשם עומד לדין פלילי. עוד נטען, כי הגשת כתב האישום נגד הנאשם מהוות אכיפה בררנית כיון שזה הוגש על רקע אישי (ה גם שטענה זו לא פורטה באופן ממש).

ב"כ הנאשם הוסיף, כי מבליל להקל מחומרת העבירות לא הייתה לנאים כונה לرمות את רשות המדינה ולהתעשר שלא כדין, אלא שמדובר במדינה שאיןיה מאפיינת אותו ונוצרה על רקע המזוקה הכלכלית אליה נקלע העסק שנייה והצברות החובות, שהובילו אותו לפשיטת רגל. בשל מגבלות הליך זה נאלץ הנאשם לבצע את העבירות כדי לפרנס את משפחתו ולידיו. עוד נטען, כי פתיחת העוסק המורשה על שם גיסו של הנאשם לא הייתה מתוכננת כך מלכתחילה, אך כיון שגיסו לא הctrף אליו בסופו של דבר נותר הנאשם והפעיל את העסוק לבדו. לשיטת ב"כ הנאשם, המעשים שבכתב האישום מהווים מסכת עובדתית אחת מקבילה - ועל כן יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד וקבע עונש אחד, כאשר מתחם הענישה בנסיבות אלה אמרו להיות עונש שכולו צופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם ציין את הנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירות והפנה לשיקולים הפועלים לטובת הנאשם, ובهم העדר עבר פלילי, ההודיה בהזדמנות הראשונה, החרטה על מעשיו והרצין לעמוד בהתחייבותיו, לשלם את חובותיו ולתקן ככל האפשר את הנזק שגרם. עובדה היא שהנאים שילם את סכום מס הכנסה ובכך הסיר את מחדלו באופן מלא.

לענין עבירות הפש"ר נטען, כי הנאשם היה מצוי בהליך מראש תקופה ארוכה מאד עד שהגיע להסדר עם נושא תשלום להם כ- 85% מסך חובותיו ורק אז זכה להפטר מבית המשפט.

ב"כ הנאשם עמד בהרבה יתרה על נسبות חייו האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם - קריסתו הכלכלית לאורך השנים, התמודדותו עם אבל ואובדן לא פשוטים במשפחתו, מצבו הרפואי והנכונות ממנו הוא סובל, כמו גם הנזק הרב שנגרם לו ולמשפחהו עקב ההסתבכות הכלכלית ואם יוטל עליו עונש מכבד, ובסופו של דבר ביקש להקל בעונשו ככל הנימין.

16. לאור טיעוני ב"כ הנאשם השיב ב"כ המאשימה כי העבירות שביצע הנאשם אין הולמות תשלום כופר, ויש לבחון את חומרת העבירה בהתאם לסכום ההשמטה, תוך שהוסיף כי הנאשם הסיר את מחדלו רק מול מס הכנסה אולם הכספיים למע"מ לא שולמו.

17. בדברו האחרון טרם גזירת הדין מסר הנאשם שהוא מודה במשvio, והוסיף כי הוא לא התקoon לרמות אחרים אלא נسبות שהובילו אותו לביצוע העבירות. עוד מסר הנאשם שהוא שילם ועודו משלם את המחיר בגין מעשיו, וביקש שבית המשפט יתחשב בנסיבותיו ויקל עמו.

18. כאמור, הנאשם הודה והורשע בביצוע העבירות כמפורט בכתב האישום המתוון - באישום הראשון הורשע בביצוע עבירות על פי פקודת מס הכנסה ועל פי חוק המע"מ, ובאישור השני הורשע בביצוע עבירות על פי פקודת הפש"ר.

בהתאם לסעיף 40יג, יש לקבוע אם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או יותר לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. הצדדים חולקים בעניין זה, כאשר המאשימה טענה שככל אישום הוא אירוע נפרד ויש לקבוע שני מתחמי עונשה, בעוד ב"כ הנאשם ביקש להתייחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד.

בע"פ 4910/13 ג'aber נ' מדינת ישראל (29.10.14) עמד בית המשפט העליון על פרשנות המונח "אירוע" לצורך סיווג העבירות כ"אירוע אחד" וקבע מתחם העונש ההולם, ובเดעת רוב נקבע כי המבחן הוא קיומו של קשר ענייני הדוק בין האירועים:

"בוקרו של דבר, התשובה לשאלת מהם גדרי ה"אירוע" תגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש בינהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיתנו למונח "קשר הדוק" יתפתח מקרה לקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשייה כבר כתע. עם זאת, ניתן לומר כי בריגל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה בינהן סמיכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאחר תקופה זמן שאינה קצרה..."

מבחן הקשר בוחן את עצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ניתן כי עבריין יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד בינהן, ושהוא אף יכול היה לחודל לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עברינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)" (שם, בפסקאות 6 ו-5 לחווות דעתה של השופטת ד' ברק-ארץ).

השופט ע' פוגלמן, הוסיף כי:

"...התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם: פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לkorbanot שונות ובמקומות שונים. והכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת" (שם, בפסקה 2).

בע"פ 2240/21 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.08), חזר בית המשפט על עיקרי הדברים:

"כידוע, השלב הראשון בגזרת הדין עבר ביצוע מספר עבירות, הוא בחינה אם עבירות אלה מהוות "כמה אירועים", שזוז יקבעו מתחמי עונישה הולמים לכל אחד מאירועים אלה; או שמדובר באירוע אחד", שבגינו יקבע מתחם עונישה כולל (ראו סעיף 40יג לחוק; וכן: ע"פ 8641/12 סע N' מדינת

ישראל, פ"ד סו(2) 772, 790 (2013). בתוך כך, נדרש בית המשפט לבחון אם העבירות הננדנות מקיימות ביןיהן "קשר ענייני הדוק" עד כדי שיש לראות בהן כ"אירוע אחד" כאמור (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 5 לחווות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, (29.10.2014)). בבחינה זו יתן בית המשפט את דעתו על הנסיבות העובדיות הרלוונטיות לעבירות, ובין היתר, יבחן "אם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטיות ביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת גורע לאפשר את ביצועה של העבירה האחראית או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדיות" (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال, [פורסם ב公报] פסקה 22 לחווות דעתו של השופט נ' סולברג (3.9.2015); הדגשות המקורי). לנסיבות עובדיות אלה יש להוסיף כמובן מתחמי עניישה הנפגעים שככלפיהם בוצעו העבירות, כאשר בנסיבות המתאימות, הנטייה תהא לקבוע מתחמי עניישה שונים בגין המעשים שבוצעו בכל נפגע ונפגע (ראו: ע"פ 13/1605 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקאות 17-18 (27.8.2014)). כן נקבע כי "בבחינת הנסיבות העובדיות, מן הכרח לבית המשפט להעמיד נגד עינוי את השאלה האם השקפה על העבירות בעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בנסיבות, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהוותתו" (ענין דلال, שם; הדגשות המקורי).

19. לטעמי וע"פ מבחן הקשר המתואר לעיל, מכלול מעשי הנאשם מהווים אירוע אחד;

אמנם הנאשם ביצע עבירות שונות על פי פקודת מס הכנסה, על פי חוק המע"מ ועל פי פקודת הפש"ר, אולם בבחינות נסיבותיהן ומהותן הרי שהעבירות קשורות זו לזו באופן קשה להפרידן. כל העבירות בוצעו בתקופה מוגדרת, בשנים 2014-2017, במהלך עבודת הנאשם בבניה ובשיפוצים ובמסגרת פעילותו בעוסק המורשה. העבירות עוסקות בהעלמת התמורה שקיבל הנאשם מפעילותו העסקית ובהיותו פשוט רجل, וליבת התנהלותו העברינית התאפיינהabei הגשת דיווחים, או בהגשת דיווחים כוזבים על הכנסותו לרשות המס, לכונס הרשמי ולנאמן. והעיקר, בשני האישומים מדובר על אותה מסכת של מעשים, על אותן עסקאות עם אותם גורמים, על סכומי הכספי שקיבל הנאשם ועליהם לא דיווח כלל לנושיו בפש"ר ואת חלקם העליים גם מרשות המס. מדובר גם על אותה שיטה וباותו מניע של נטילת כספים שלא כדי ושילתם מקופה המדינה ומקופת הכנסות, באופן שהסתכו על אותו מעשים כשי אירועים נפרדים נראית מלאכותית (ראו סעיף 5-6 לaiושם הראשון וסעיף 8-7 לaiושם השני).

(ראו גם תזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015, וע"פ 13/16 5668 עrn מזרחי נ' מדינת ישראל (16.03.17) בפסקה 28).

זאת ועוד, מתייעconi הצדדים וכפי שאפנה ב厶וש לא נמצא פסיקה שענינה עבירות פש"ר בלבד, כך שנitin להסיק כי בין עבירות אלו לא הוגש כתבי אישום והן לבדן לא הצדקו זאת, אלא רק באותו מקרים שבהם נלוון אליהן עבירות אחרות. לטעמי, הлик פשיטת רג' הינו הлик בעל חשיבות כלכלית וציבורית רבה, שמטרתו לאפשר שיקום חייבים אשר נקלעו לחובות בתום לב, דבר הבא לידי ביטוי ביתר שאת גם בחקיקה החדשה

שהתקבלה בחוק חקלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018. אם לאורך השנים סבירה המאשימה כי מי שאינו מלא אחר החובות המוטלים עליו כפושט רجل צרי לחת את הדיון במסגרת הליך פלילי, מן הסתם היו מוגשים כתבי אישום ובית המשפט היה נדרש לכך הון מבחינת ענישה והן מבחינת מתחמי ענישה. משהדבר ככל הנראה לא נעשה בשל שיקולים שונים, הרי שדרישת המאשימה לקבוע מתחם ענישה נפרד, ועוד יותר לקבוע מתחם שנוו בין 4-2 שנים לעבירות אלו בלבד כשהוא העונש המקורי הקבוע בחוק - היא דרישת בלתי מידית שאינה מתישבת עם התנהלות המתוරת. גם אם יש מקום לשינוי המגמה ולהגשת כתבי אישום במרקם המתאים - ולדעתי הדבר בהחלט ראוי בכך ריבוי הילכי פשיטת الرجل וחויבותם - יש להתנהל באופן מידתי והדרגי וליצור את התשתית ההולמת לכך.

### **קביעת מתחם העונש ההולם**

20. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, יקבע מתחם העונש ההולם ע"פ הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, הנسبות הקשורות לביצוע ומידיות הענישה הנוגגת;

במעוין פגע הנאשם במידה רבה בערכיהם החברתיים מוגנים ובهم פגיעה בקיופת המדינה ובקיופה הציבורית, פגיעה בערך השוויון האזרחי של נשיית נטל חבות תשלום המס, כמו גם בפעולות הכלכלית התקינה של הרשות הציבורית ושל ח"י המסחר הכללי. עוד פגע הנאשם בזכות הקניין של נשיית, בתיקנות הילכי פשיטת الرجل המפוקחים ע"י הכנס הרשמי ובית המשפט, ובאמון שנוטן הציבור בהליכים אלו.

אוסיף, כי היקף הפגיעה נמדד בין היתר בהתאם לסכום ההשמטה שנגרע מ קופת המדינה באית תשלום המס והמע"מ (ולא הסכום ששולם בסופו של דבר להסרת המחדל), ומכל מקום מדובר ברכיב אחד מבינן אלו אותו יש לשקלול בקביעת מתחם העונש.

ולענינו, אין צורך להזכיר במילים על החומרה שבمعنى הנאשם;

הנאשם פעל במרמה במשך תקופה ארוכה, בחלוקת לא דיווח כלל על עבודתו ובחילקה מסר דיווח מטעה וכוזב לרשותה המס, הסווה את פעילותו הכלכלית באמצעות עסק מורשה על שמו של אחר, והתנהלותו מלמדת על מחשבה ותוכנן שהובילו לכך שהנאשם העלים מרשות החוק הכנסתות גבוהות בסך של כ- 1.8 מיליון ל"ן שסכום המע"מ המגולם בהן הוא כ- 300,000 ל"ן .

בכל אותו זמן שבו בוצעו עבירות המס, היה הנאשם פושט רגל. וודges, הליך פשיטת الرجل נועד לס"ע למ"י שנקלע לחובות בתום לב, ובמסגרתו ניתן עיכוב הילכים גורף המאפשר שיקום כלכלי ללא הפרעה מצד הנושאים השונים, ובסופו של ההליך אף עשוי להתקבל הפטר מתשולם מרבית החובות או חלקם. הנאשם במעשה ניצל את הזכויות שמקנה לו ההליך ואת עיכוב הילכים הכללי, ובמקביל הפך את המגבילות החוקיות שהוטלו עליו,

הסתיר את הכנסותיו ופועל במצבו שווה ומרמה כלפי בית המשפט, הנאמן והכנס הרשמי, תוך פגיעה בזכיותיהם של הנושאים.

מעשו של הנאשם לא היו ספונטניים, הוא ביצע את העבירות במשך כ- 4 שנים ופועל באופן שיטתי ומתוכנן כדי להתחמק מתשולם כספים, כך שאין מדובר בכישלון רגעי או חד פעמי אלא במעשים מתמשכים. חלקו של הנאשם ביצוע העבירות הוא בלעדי. הוא פעל ממניינים כלכליים אישיים, היה ביכולתו לדוחה לרשויות בכל עת ולחדר מביצוע העבירות, אך למרות שהבין היטב את משמעות מעשו בחר במודע להמשיך בהם.

אין ספק כי מעשי הנאשם והנזקים הכלכליים שגרם למدينة ולציבור פגעו במידה משמעותית בערכיהם החברתיים המוגנים.

### **מדיניות העונשה הנווהת**

21. פעמים רבות עומד בית המשפט על חшибותם של הערכיהם המוגנים בעבירות כלכליות בכלל ובעבירות המס בפרט, ועל החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו. נגזרת מכך, נקבעה לאורך השנים מדיניות עונשה מחמירה השמה דגש על שיקולי גמול והרtauעה, והמגמה הכלכלית בפסקה היא הטלת עונשי מאסר מאחרוי סORG ובריח וקנסות כספיים משמעותיים.

ברע"פ 1717/14 יair ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014) נאמר בהקשר זה:

"...נקבע לא אחת כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, הינו: פגעה בתקציב המדינה ובערוך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמיתי. חומרה זו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכל זה לשיקולי ההרtauעה, ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם...". (בעמוד 5)

ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.18), ציין:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעה הקשה במרקם, בכלכלת ובמגנון היבטים חברתיים הנוגעים לנשלום המיסים, כמו גם מהकושי הרב שב恰יפטה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרtauעה ולאינטרס הציבורי שבהתחרמת העונשה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש הולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל..."  
(בעמוד 8)

עם זאת ניכר שגם בעבירות אלו קיימים טווחי עונשה רחבים המשתנים בהתאם לנسبות הקונקרטיות של כל מקרה, ונגזרים בין היתר מסכומי העבירות, מידת התחכם והתכוון ביצוען, הסרת המחדלים ועוד, כפי שנקבע

בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 15-800 מוחמד גולאני נ' מדינת ישראל (24.08.15):

"כבר נפסק, לא אחת, כי בעבירות כלכליות - בכלל, ובעבירות מס - בפרט, גובר משקלם של האינטראס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי הרטעה, על-פני נסיבותו האישיות של הנאשם... נכון חומרת העבירות הנדרונות, הנזק שהן מסובות לאוצר המדינה, קלות ביצוע והקושי בחשיפתן ובאייתור מבצעיהם - מן הרואי להטיל בגין עונשי מאסר בפועל ממושכים הצד קנסות כבדים. עד מה עונשיות זו מתחייבת בעיקר משיקולי גמול והרטעה... זאת אף אם מדובר בנאיםים ללא הרשות קודמות ובמי שהתנהלו באופן נורטטיבי במהלך השנים... עם זאת, גם במסגרת מדיניות הענישה המחייבת האמוריה, נדרש בית-המשפט בגדרה של הענישה האינדיבידואלית, לאזן בין שיקולי הכלל לבין שיקולי הפרט... בנוספ', יש להתחשב לפחות בעניינים של נאיםים המודדים בביטוי העבירות, מבייעים חריטה עליהם ומביאים לחסוך ניכר בזמן שיפוט; וכן, ובעיקר, כאשר הללו מסירים את המחדל ומסלקים חובם לרשויות המס עד ליום גזר הדין... אם כי הסרת המחדל היא גורם מכך לא מכريع, שכן אין מדובר במעשה חסד שעשו הנאיםים אלא בפירעון של חוב שניית היה לגבות מהם גם בדרכים אחרות... מדיניות הענישה המחייבת זו, המחייבת הטלת מאסרים בפועל, הצד קנסות מכבים, מושמת הן בעבירות של העמלות מס לפי פקודת מס הכנסת והן בעבירות על חוק מס ערך מסויף. על-rukן האמור, מוטלים בדרך כלל עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות מס; כאשר מובן, כי כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שלו ולנסיבותו האישיות של הנאשם". (עמוד 6 ו- 7)

22. ואכן, גם במקרים אחרים של עבירות מס אשר ישנן נסיבותיהם ובהתיקם של סכומי ההשמדה דמיון מסוים לעניינו, ניתן למצוא עונשים שונים כמשמעותה הענפה שהציגו הצדדים, כשכל צד הביא כМОון את המקדים התומכים בטיעוני - המאשימה שהפנתה למקדים דומים בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל (שבחלקם לא הוסרו מחדלי הנאיםים), ואילו ב"כ הנאשם שהפנה לגזר דין שהסתפקו בענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות:

בת"פ (שלום י-מ) 51262-10-12 מדינת ישראל נ' טורקי כונבר (01.07.15) הנאשם הורשע על פי הודהתו בביטוי עבירות רבות לפי פקודת מס הכנסת. הנאשם עבד כקבלאן בנייה ושיפוצים ובמהלך כ- 5 שנים העלים הכנסות בסך של כ- 2,100,000 ₪ כולל מע"מ לפחות. הנאשם לא עבר פלילי ולא הסיר את המחדל. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשים מאסר בפועל, וקבע שנווע בין 50,000 ₪ ל- 200,000 ₪ וגזר על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל וקנס בסך 60,000 ₪. (ה הנאשם הגיע ערעור על גזר הדין אך חזר בו לאור הערות בהם"ש - עפ"ג 15-08-35651).

ברע"פ 7964/13 יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013), הורשע המבקש על יסוד הודהתו בשני אישומים הכוללים סדרה ארוכה של עבירות על פי פקודת מס הכנסת וחוק המע"מ, כשבמהלך כ- 3 שנים סחר בתשתיי קדושה והעלים הכנסות בסכום כולל של כ- 2,700,000 ₪ ומע"מ בהיקף של כ- 410,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 20 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. המבקש לא עבר פלילי ולמרות מאציו לא הסיר את המחדל, ונגזר עליו עונש של 24 חודשים מאסר בפועל תוך מתן משקל גם לחולף הזמן. בית המשפט המחויז לא התערב בעונש המאסר בפועל אך הפחית את הקנס והעמידו על 80,000 ₪ בלבד.

120,000 ₪. בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בת"פ (שלום עכו) 11919-05-14 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (10.09.17) הורשע הנאשם על פי הודהתו ב- 3 אישומים בעבירות לפि פקודת מס הכנסת, כشبמסגרת עובdotו בבניה ושיפוצים השמייט הכנסתה בסך של 1,870,555 ₪ במשך כ- 4 שנים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 4-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם פעל להסרת מחדלו והגיע להסדר עם רשות המס ובהתחשב בנסיבות האישיות ועברו הפלילי הנקי נגזרו עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכנס בסך 60,000 ₪.

בעפ"ג (מחוזי ח') 43320-05-16 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (24.11.16) הורשע המשיב על פי הודהתו בовичוע מספר עבירות על פקודת מס הכנסת, לאחר שהעלים הכנסתה בסך של 6,828,862 ₪ במשך כ- 4 שנים. בית משפט השלום קבע כי המשיב הסיר את מחדלו בערך ששילם, עפ"י הסדר, סך של 300,000 ₪ וקבע מתחם הענישה הנע בין 6 חודשים מאסר בפועל שנייתן לרצות בעבודות שירות ועד 24 חודשים מאסר בפועל, והתיל על קולת העונש ולא התערב במתחם הענישה או בעונש שנגזר בערכאה הדינונית, אם כי הציג שיכל במרקם דומים זהה של המשיב הוטלו עונשים חמורים יותר וכי מתחם העונש שנקבע והעונש שנגזר בערכאה הדינונית נוטים לקולה..

פסקה נוספת הפנה ב"כ המאשימה עסקה במרקם בהם הורשעו הנאשםնאים לאחר ניהול הליך הוכחות, או מקרים שאינם דומים באופן ממשי לעניינו של הנאשם.

(ראו לדוגמה: עפ"ג (מחוזי י-מ) 8461-12-15 **محمد דענה נ' מדינת ישראל** (19.04.16); רע"פ 7773/16  
חנןאל נ' מדינת ישראל (26.10.16); רע"פ 4149/16 **עמוס אברהם נ' מדינת ישראל** (18.10.18); רע"פ  
7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (03.09.15); רע"פ 460/17 **אבו דהואן נ' מדינת ישראל** (20.03.17).)

כך גם פסקה רבה מад אליה הפנה ב"כ הנאשם, אשר משקפת מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר בדרך של בעבודות שירות, אולם מדובר במרקם שבהם הנסיבות קלות יותר מאשר של הנאשם במספר העבירות ובהיקף הכספי, שבו חלק מהמרקם מדובר בהסדרי טיעון שכלו הסכומות עונשיות, ובחלק מהמרקם מחדלי הנאשם הוסרו במלואם או שהיו בהם נסיבות מיוחדות או חריגות שהצדיקו הקלה בעונש.

(ראו לדוגמה: ת"פ (שלום קריות) 8094-11-14 **מע"מ עכו נ' קדוש** (10.07.17); ת"פ 8797-06-15 (שלום-חיפה) **מדינת ישראל נ' שוארקי** (27.12.15); ת"פ (שלום חיפה) 13560-06-15 **מדינת ישראל נ' ברק ואח'** (26.01.17); ת"פ (שלום חדרה) 12338-02-15 **מדינת ישראל נ' עמר ואח'** (11.04.19); ת"פ (שלום חדרה) 9521-03-16 **מדינת ישראל נ' אטדי** (20.12.20); ת"פ (שלום-חיפה) 63346-12-19 **מדינת ישראל נ' מור ואח'** (13.07.21) ועפ"ג (מחוזי נצרת) 14978-04-15 **מדינת ישראל נ' יהל ואח'** (15.06.15).)

23. אשר לעבירות עפ"י פקודת הפש"ר, המאשימה הפניה למקרים בהם הורשעו הנאים בעבירות אלו לצד עבירות אחרות שחלקן חמורות יותר:

בת"פ (מחוזי באר שבע) 57563-11-13 **מדינת ישראל נ' אפרים בן קליפה** (15.11.15), הורשע הנאשם על פי הודהתו ב- 4 אישומים שככלו עבירות רבות של קבלת דבר מרמה בנסיבות חמימות, זיווג והונאה (שאינם רלוונטיים לעניינו). במסגרת האישומים השלישי והרביעי הורשע הנאשם בעבירות של סילוק נכסים מרמה לפי חוק הפש"ר וניהול ספרי חשבונות כזובים לפי פקודת מס הכנסת, כשבמהלך תקופה של כינה רכש ומכר כל רכב והעלים הכנסות בסך של כמיליון ל". אף בזמן שהתנהל נגדו הליך פש"ר המשיך הנאשם ללחוץ בכל משועבדים והסתירם בכונה להעליהם מהconomics, כשוווי הרכבים היה לפחות חצי מיליון ל". הצדדים הגיעו להסדר לפיו המאשימה תעזור לעונש שלא יעלה על 4 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט קבע מתחם ענישה אחד לכל האישומים שנע בין 36- 48 חודשים מאסר. לנאים שתי הרשעות קודמות, ובית המשפט גזר עליו בגין כל המעשים 36 חודשים מאסר בפועל וקנס סך 100,000 ל". ערעור שהוגש לבית המשפט העליון בע"פ 9031/15 נמחק לבקשת המערערים.

בע"פ 3591/17 **リー רץ נ' מדינת ישראל** (10.04.18) הורשעה המערערת על יסוד הודהתה ב-9 אישומים שככלו בין היתר, עבירות של קבלת דבר מרמה, הלבנת הון וזיווף (שאינם רלוונטיים לעניינו), ובעבירות נוספת על פי פקודת מס הכנסת ופקודת הפש"ר. המערערת היא אישה עיורית שהתחזתה לאשת עסקים, ובאישורם השמיini והתשיעי תואר כי במהלך שלוש שנים השמשה הכנסת בסך של שני מיליון וחצי ל", ובזמן שהתנהל נגדה הליך פש"ר העלימה הכנסות ונכסים בסך העולה על 2.5 מיליון ש"ח. בית המשפט המוחזין ציין כי למרות שמדובר בסדרת אירועים שנמשכו על פני שנים יש לראות בכך מרמה מתמשכת אחת, ובгинע עבירות המס נקבע מתחם הנע בין 1- 3 שנות מאסר בפועל (בгинע יתר העבירות נקבעו מתחמים נוספים אחרים ללא התייחסות ספציפית לעבירות הפש"ר), המערערת החזירה חלק מהנכסים ובית המשפט העליון דחה את ערעורו על המאסר בפועל, אך ביטל את רכיב הקנס שהוטל עליו בסך 100,000 ל", וכן סכום הפיצויים הגבוה ותקופת המאסר הממושכת שנגזרו על המערערת, ובהתחשב בלקות הראיה שלה.

בת"פ (מחוזי ת"א-יפו) 23999-01-14 **מדינת ישראל נ' נומה** (15.06.14) ביצע הנאשם בהיותו פושט רגל עבירות מרמה וניצול של קשייה בנוסף לעבירות על פקודת הפש"ר ושיבוש הילכים (לא עבירות מס), בשעה הנאים העלים דבר עיסוקו ולא גילה את נכסיו והכנסותיו לכונס או לנאמן. בית המשפט קבע מתחם עונש אחד לכל עבירות המרמה הנע בין 7- 4 שנות מאסר, ומתחם נוסף בגין עבירות הפש"ר ושיבוש הילכים שנע בין 18- 6 חודשים מאסר. (הנאים הודהו במסגרת הסדר טיעון. בעל עבר פלילי הכלול בעבירות מס. הגיע ערעור אך חזר בו בהמלצת בית המשפט בע"פ 5834/14)

יתר פסקי הדין אליהם הפניה המאשימה עוסקים בנאים שהורשעו בעבירות פש"ר לצד עבירות נוספות חמורות כגון סמים מסוכנים, קשרת לשען וUBEIRUT NASHK, עבירות על פי החוק לנירות ערך ועוד, שבו חלק מהמקרים הושגו הסדרים עונשיים וחקלם ניתנו טרם שנכנס לתקופו תיקון 113 לחוק העונשיין.

(ראו: ת"פ 18-09-23327 מדינת ישראל נ' כהן ואח' (31.01.19); ת"פ (מחוזי ת"א יפו) 48198-07-16  
עמוד 13

מדינת ישראל נ' יוגב ואח' (17.11.16); ע"פ 03/4996 שורתי נ' מדינת ישראל (22.01.04) ות"פ (ב"ש)  
20-08-53612 מדינת ישראל נ' אחולאי ואח' (21.01.07).

24. מלבד ההחלטה שהציגו הצדדים נתתי דעתך למקרים נוספים בהם הורשו הנאים בעבירות מס - לפי חוק המע"מ ולפי פקודת מס הכנסת, אשר יכולם לשיע בבחינת מדיניות הענישה הנוהגה וקבעת מתחם העונש ההולם בעבירות אלו;

בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 15-05-800 **מחמוד גולאני נ' מדינת ישראל** (24.08.15) נדון ערעורו של מי שהורשע בבית משפט השלום על פי הודהתו בביטול עבירות רבות על פי פקודת מס הכנסת וחוק המע"מ. במהלך השנים 2007-2008 עסוק המערער בעבודות בניה ושיפוצים והעלים הכנסתות בסך של כ- 1,800,000 ₪. הרכאה הדינית קבעה כי מדובר באירוע אחד שמתחם הענישה בנסיבות נסיבותיו נע בין 7-24 חודשים מאסר בפועל ומתחם קנס בין 10,000-150,000 ₪, ובהתחשב בנסיבות האישיות של המערער, תרומתו לחברה, חלוף הזמן מעת ביצוע המעשים והסרת המחדל על ידו נגזרו עליו 8 חודשים מאסר בפועל (טור שצין כי לא ניתן להתעלם מכך שהמעערער לא הסיר את המחדלים בגין עבירות לפי חוק המע"מ).

בית המשפט המוחזק לא התערב בגורם הדין והותירו על כנו.

בת"פ 18-11-38404 (ת"א-יפו) **מדינת ישראל נ' לוי** (29.04.21), הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות רבות לפי פקודת מס הכנסת וחוק המע"מ. העבירות בוצעו במשך כ- 9 שנים במהלך השמשת הנסיבות הרכאה בסכום כולל של כ-2,500,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה לכל העבירות הנע בין 14-24 חודשים מאסר בפועל ומתחם קנס כספי הנע בין 40,000 - 100,000 ₪, וגורר על הנאשם 14 חודשים מאסר וקנס בסך 40,000 ₪. (ה הנאשם לא עבר פלילי, הסרת המחדל באופן ניכר, חלוף הזמן (4 שנים) מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום; גילו המבוגר של הנאשם (בן 70) ומחייב חקירה שבוצעו).

בערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין הרחיבו הצדדים את טענותיהם לגבי מתחם הענישה ההולם והעונש שהוטל, ולאחר שערצת הערעור שבה ובחנה את נסיבות המעשים המליצה לumaruer לחזור בו מערעורו והעונש נותר על כנו (עפ"ג (ת"א) 21-06-7401 לוי נ' מדינת ישראל ואח' (18.10.21)).

כמפורט לעיל ביחס לעבירות הפש"ר, יש קושי לאתר בפסקה מקרים דומים שבהם נלוית לעבירות אלו הרשעה בעבירות מס בלבד, אולם יש לזכור כי ההחלטה הנוגאת הינה אך אחד מבין השיקולים הנדרשים בקבעת מתחם הענישה כמפורט לעיל.

25. לאור כל האמור, בשים לב למקבץ העבירות בהן הורשע הנאשם, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביטול העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה העיקרי בעיקר בעבירות המס, **אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות אלו נع בין 12 - 36 חודשים מאסר בפועל**

לא מצאתי כי יש לסתות מהמתחם לעיל מטעמי שיקומו של הנאשם והפרוגנזה החיובית עליה הצביע שירות המבחן. כפי שציינתי בהרבה לעיל, חומרת מעשי הנאשם ברורה מאליה, במיוחד כשמדבר בסדרה ארוכה של מעשים שבוצעו במשך שנים תוך העלמת כספים שיטתי מהמדינה ומהונשים, ותוך ניצול רשות החוק ומערכת המשפט. לטעמי בנסיבות אלו גברים שיקולי הגמול על פני שיקומו של הנאשם, כדי לחתם דגש גם על שיקולי הרעתה היחיד והרבים הנדרשים בעבורות אלו שקלות לביצוע וקשהות לגילוי.

עוד אזכיר, שתסקרו שירות המבחן אינם חוזות הכל והוא בוגדר המלצה בלבד, אשר על בית המשפט להעמידה לנגד עינוי אולם לצדלו לשקלול ולהתחשב גם באינטרס הציבורי ובכלל הניסיות והשיקולים שבפניו (ראו: רע"פ 398/15 **בсон נ' מדינת ישראל** (21.01.15) וע"פ 2032/2015 **מן נ' מדינת ישראל** (15.08.11)).

#### העונש הרואין בתוך המתחם

לצורך קביעת העונש הרואין לנאם בתוך המתחם, בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירות;

לצורך כך נתתי דעתך לעברו הנקי של הנאשם, להודאותו מידית בעבירות ונטיילת האחריות עליו בהזדמנויות הראשונה באופן שחסר זמן יקר מכל המעורבים. עוד הבאתי בחשבון את ההליך הטיפולי שעבר הנאשם עד כה ואת רצונו האמתי להשתקם כעולה מתקיריו שירות המבחן.

במסגרת השיקולים אתחשב גם בחולף הזמן מאז ביצוע העבירות ובכך שהנאשם הסיר את מחדיו בכל הקשור בתשלומי מס ההכנסה, עת הגיעו להסדר במסגרתו שלם 75,000 ₪ (כפי שאישרה המשימה בהודעה מיום 21.10.05), גם שטרם הוסדר החוב למע"מ. אזכיר בהקשר זה, כי על פי הפסיקה או הסתרת המחדלים מהוואה שיקול לחומרה, בעוד שהסתרת המחדל כפי שעשה הנאשם בהחלט מהוואה שיקול לקולה בקביעת העונש בתוך המתחם, וגם אם אין זה הגורם המכريع - שכן התשלום אינו "מרפא" את מעשי העבר, יש לו חשיבות מבחינה כלכלית וחברתית והדבר הנזקף לטובת הנאשם.

(ראו: רע"פ 2638/2013 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (28.4.2013); עפ"ג (מרכז) 14-01-15273 **יעקב צבי נ' מדינת ישראל** (09.09.14), עניין **גולאני** הנזכר לעיל; ורע"פ 7773/16 **חנן אל נ' מדינת ישראל** (26.10.16)).

עוד במסגרת השיקולים אתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם - מצבו המשפטי, מצבה הרפואי של אחוותו,مامציו לתקן את מעשיו ומצבו הכלכלי הקשה לנווטן ע"י בא כוחו (אם כי לא הוגש ראיות לעניין זה), הנזק הכלכלי והסלב שנגרם לו ולמשפטו כתוצאה מההשלכות של ביצוע העבירות.

.28. לאור כל האמור, בהתחשב בטיב העבירות ובנסיבותיהן, מתחם הענישה שנקבע לעיל, בנסיבות האישים של הנאשם ובנסיבות השירות המבחן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה על מס הכנסה או חוק מע"מ.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה עלIFI פקודת פשיטת רגל.

ד. קנס בסך 65,000 ₪ אשר ישולם בתשלומים חדשים של 2,500 ₪ החל מיום 10.1.22 ואילך. כל איוחור בתשלום יעמיד את מלאו סכום הקנס לפירעון מיד.

**זכות ערעור תוך 45 יום.**

נתן היום, י"א כסלו תשפ"ב, 15 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.